

Suriye’de savaş çıktığından bu yana değişik siyasal eğilimlerden farklı bakış açılarına şahit olmaktayız. Ancak hiçbir değerlendirme Suriye’de 550 bin insanın ölmesine, 8 milyon insanın ülkesini terk etmesine, milyonlarcasının ülkesinde göçebe ve sürgün hale gelmesine cevap olamadı. Savaşan tüm taraflar insan hakları ihlalleri yaptı, sivilleri katletti, şehirleri yakıp yıktı. Başlangıçta vekiller aracılığıyla savaşan taraflar, şimdilerde kendileri bizzat savaş sahnesine inmiş bulunmaktadır.

Rusya, İran, Hizbullah Suriye rejimini destekler görünürken, ABD, bazı Arap ülkeleri, İsrail ve AB ülkeleri ise söz konusu bu güçlerin alanını daraltmaya ve inisiyatifi ele geçirmeye çalışıyorlar.

Önce “Fırat Kalkanı” isimli operasyonla Cerablus ve El Bab’ı kontrol altına alan Türkiye, son Afrin operasyonu ile birlikte; mayın eşeği rolüne layık gördüğü DAİŞ artığı sözde muhaliflerin arkasına saklanarak ve Rusya’nın izniyle yaptığı hava saldırılarıyla bölgeye kalıcı olarak yerleşmeye başladı.

Bölgede emperyalistler arası bir savaş sürmektedir. Süren savaş bölgeyi yeniden dizayn etme operasyonudur. Savaşın çıkış sebebi olarak da elbette bölgenin dikta rejimleri bahane edilmiştir. Eğer bu “anti emperyalist” diktatörler halklar lehine rejimde bir reforma gidebilmiş olsalardı belki emperyalistlerin bahaneleri bir süre için ellerinden alınabilirdi. Ancak iktidar zehirlenmesi yaşayan diktatörler halkların istemlerini görmezlikten gelmeye devam ettiler. Bugün günah sadece emperyalistlerindir demek, her şeyin sebebi onlardır demek eksik bir belirlemedir. Sebep emperyalistler kadar onların bölgedeki gerici-ırkçı-faşist yönetimlerdir aynı zamanda.

Biz ne kadar bölge yönetimleri gericidir dediysek kendimizi dinletemedik. Esat rejimi, Saddam rejimi, İran mollalar rejimi, Türkiye rejimi ırkçı dedik, faşist dedik, ayrımcı dedik, halk düşmanı dedik. Bazı keskin solcularımız Saddam rejimini, Esat rejimini desteklemeyi devrimcilik sandılar. Tarih bizi haklı çıkardı.

Bu haklılığımız bugün gün gibi ortadayken, tatlı su sosyalistlerimizin bir kesimi hala Suriye rejiminin “emperyalizme karşı” savaş yürüttüğünü söyleyedursun, gerçeklikte bölgede süren savaş, emperyalist güçler arasında sürmektedir. Esat kendi ülkesinde Rusya’dan ve İran’dan izinsiz hiçbir iş yapamazken hala zaferden bahsedebilmektedir. Oysa biliniyor ki, Rusya dünya çapında bir emperyalist ülkedir artık, İran ve Türkiye ise en azından bölgesel emperyal güçlerdir. Yani ortada anti emperyalist bir güç yok. Olan emperyalistler arası paylaşım savaşıdır sadece. Kimse birbirini kandırmasın Suriye ve Esat anti-emperyalist değildir. Suriye rejimi diktatörlük rejimidir. Tıpkı dünkü Saddam rejimi gibi.

Aynı siyasal güçler Suriye’yi ve liderini neredeyse sosyalist ilan ederken, Kürt güçlerini ise ABD işbirlikçisi ilan ediyorlar. Doğrudur Kürt güçleri taktik olarak bölgede süren savaşta zaman zaman taraflarla ilişki geliştirdiler. Bu da çok normaldir. Kürt halkı kazanımlarını koruyabilmek için elbette taktik ve stratejik birlikler yapacaktır. Bu tür ilişkilerde güçlü olan kazanır.

Kürt güçleri Türkiye’nin saldırısı üzerine Suriye rejimini Suriye toprağı olan Afrin’i savunmaya çağırdı. Bu çağrıya karşılık, Esat Rejimi kendi haline bakmadan Kürt güçlerinin silah bırakması kaydıyla Afrin için destek vereceğini söyledi. Tabii Kürt güçleri de bunu reddetti. Aslında Esat rejiminin Afrini savunmak için bir askeri gücü de yok. Kendi güvenliğini bile iran pasdarlarına ve hizbullan güçlerine teslim etmiş durumda.

Bugün o bölgeye Türkiye yerleşmiş bulunmaktadır. “Anti emperyalist” Esat ve müttefikleri ise; Kürtlere karşı Suriye’yi işgal eden ve bu işgali önümüzdeki süreçte yayacağı açığa çıkan Erdoğan diktatörünü destekliyorlar.

Esat söz ile “Türkiye topraklarımızı terk etsin” diyor. Ancak pratikte ise Türkiye’nin Kürt mücadelesini ezme girişimini destekliyor. Tıpkı Rusya ve ABD gibi. Bugün bölgede rakip olanlar bile söz konusu Kürtler olunca geçici ittifaklara bile giriyorlar. Emperyal güçler için çıkarlar her şeyin üzerindedir. Düne kadar DAİŞ çetelerini yenilgiye uğratan Kürt savaşçılar için “Kürt Kahramanlığı” edebiyatı yapan batılilar, Kürtleri Cumhurbaşkanlığı saraylarında ağırılıyor, PYD’ye resmi büro izinleri veriyorken, bugün Türkiye’nin Afrin işgaline bir iki cılız eleştiri dışında bir tepki vermiyor ve “Türkiye’nin hassasiyetlerini” anladıkları söyleyerek işgale meşruiyet kazandırıyorlar.

Konumuza dönersek bölgede savaş çıkaranlar ve yürütenler emperyalistlerdir. Bölgenin hiçbir

## Devrimciler çıkar savaşlarında taraf olmazlar!

İrfan Dayıoğlu tarafından yazıldı  
Perşembe, 29 Mart 2018 17:55 -

---

gerici rejimi ise anti-emperyalist değildir. Bölgede geçmişte yine emperyalistlerin desteği ile kurulan zorba rejimler bugün batılıların çıkarları önünde engel görüldükleri için bir bir yıkılıyor.

Kendisine sosyalistim, devrimciyim diyen güçlerin iki tarafı da gericici olan savaş cephelerine karşı bir halklar seçeneği ortaya çıkarmak için çaba göstermeleri gerekiyor. Bu seçenek ise bugün Rojava'da ete kemiğe kavuşan modeldir. Suriye, Irak gibi ülkeler artık eskisi gibi yönetilemezler ve bölünmüş ülkelerdir. Bu ülkeleri bir arada tutacak olan model halklar federasyonu modeli olabilir bizce.

Kürt halkı ve öncüsü güçler bütün olumsuz koşullara rağmen en azından bu savaş gerçekliğine son verebilecek bir yöntem deniyorlar. Bu bölgede yaşamının bir bedel gerektirdiğinin de farkındalar. Ancak tuzu kuru olanlar bu gerçekliği görmeden bize halkları ezen diktatörleri kahraman gibi göstermeye, batılı emperyalistlere karşı doğulu emperyalistleri desteklemeyi öneriyorlar.

Yaşamlarının her hangi bir döneminde ezilen ulus mensubu olmamış, o psikolojiyi yaşamamış olanların, tarihi boyunca özgürlüğe sevdalı ama dönemin zalimlerinin egemenliği altında yaşayan halkların ruh halini anlama, onların direniş iradesini kavrama şansları yoktur. Ezilen, horlanan, aşağılanan Kürt halkı tüm bu zulme karşın toprağından koparılamamıştır. Bugün Erdoğan uygulamalarıyla Kürt halkının coğrafyasından çıkması için zulmünü arttırarak sürdürüyor.

Hatırlatalım daha dün sayılan bir tarih kesitinde 1937'de taş üstünde taş bırakılmamış olan Dersim coğrafyasında bugün hala Kürtler yaşıyor. Ağrı'da, Koçgiri'de soykırıma uğratılan, Surda, Cizre'de, Nusaybin'de bordumlarda diri diri mezara gömülen Kürt halkı bugün hala kendi coğrafyasında yaşamaya devam ediyor.

Afrin'de de Kürt halkı iki aylık görkemli direnişini ve kendi toprağında yaşama mücadelesini değişik mücadele biçimleriyle devam ettirecektir. Bundan kimsenin şüphesi olmasın.

Yine tarih tanıktır ki, er veya geç işgalciler işgal ettikleri topraklarda kalıcı olmamışlardır. Ekonomik olarak işgallerini sürdürseler bile fiili olarak başkasının toprağında kalamamışlardır. Türk devleti de bugün komşu topraklarını işgal ederek oralarda kalıcı olacağını sanıyor. Ancak bu mümkün değildir. Yine kendi işbirlikçisi barbar DAİŞ ve türevi çeteleri Kürt coğrafyasına

## Devrimciler çıkar savaşlarında taraf olmazlar!

İrfan Dayıoğlu tarafından yazıldı  
Perşembe, 29 Mart 2018 17:55 -

---

yerleştirerek Kürtleri topraklarından edebileceğini düşünüyor. Bu büyük bir yanılgıdır.

Nasıl ki, Esat yönetimi Arap Kemerı adı altında Suriye'nin kuzeyinde yaşayan Kürtleri toprağından etmek için çeşitli yöntemler denemesine rağmen, Kürt halkını kimliksiz bırakmasına rağmen başarılı olamadıysa, Faşist Erdoğan'da başarılı olamayacaktır. Kürt halkı bu coğrafyada dört bir yandan çeşitli araçlarla asimile edilmeye çalışıldı. Zulme uğradı ama coğrafyasından koparılamadı. Yukarda dediğim gibi toprağı, geleneklere bağlılığı, zulme rağmen ana-ata toprağından kopmamayı anlamak için söz konusu zulmü yaşamış olmak gerekiyor.

Devrimciler zulüm yapanların kendi aralarındaki savaşta taraf olmazlar, bu savaşta zarar gören halkların mücadelesini desteklerler. Emperyalistler arasındaki çelişkilerden yararlanarak, halklar lehine bir devrimci seçeneğı ortaya çıkarmaya çalışırlar.